

όροι, ανά μάθημα

Μάθημα 1: Εισαγωγή στην Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία (Κ.Α.Ο.)

Ποικίλες οικονομίες: μια εναλλακτική αντίληψη της οικονομίας, η οποία περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες που φέρνουν στις κοινωνίες πλούτο (παραγωγή, αναπαραγωγή, οικιακή εργασία, μη κερδοσκοπικούς ή εθελοντικούς οργανισμούς κ.λπ.). Η κεντρική ιδέα είναι ότι οι οικονομίες βασίζονται σε ένα ευρύ φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων, οι οποίες υπερβαίνουν κατά πολύ την αντίληψη ότι η οικονομία αποτελείται αποκλειστικά από ιδιωτικές ή κρατικές εταιρείες, μισθωτή εργασία και τη συμβατική αγορά.

Κοινωνική οικονομία: Περιλαμβάνει όλες τις οικονομικές δραστηριότητες που πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις, κυρίως συνεταιρισμούς, ενώσεις και ταμεία αλληλασφάλισης, οι οποίες ακολουθούν τις εξής αρχές: προτεραιότητα στην προσφορά υπηρεσιών στα μέλη τους ή στην κοινότητα παρά στη δημιουργία κερδών, ανεξάρτητη διαχείριση, δημοκρατική λήψη αποφάσεων και προτεραιότητα στα άτομα και την εργασία παρά στο κεφάλαιο όσον αφορά την κατανομή του εισοδήματος (Adam 2016).

Αλληλέγγυα οικονομία: περιλαμβάνει όλες τις οικονομικές δραστηριότητες που στοχεύουν στον οικονομικό εκδημοκρατισμό στη βάση της συμμετοχής των πολιτών και οι οποίες περιλαμβάνουν μια διπλή οπτική: α) οικονομική, διότι επιχειρούν να δημιουργήσουν οικονομικές σχέσεις στη βάση της αμοιβαιότητας, χρησιμοποιώντας ταυτόχρονα πόρους από την αγορά και την αναδιανομή του κράτους πρόνοιας· και β) πολιτική, διότι επιχειρούν να δημιουργήσουν αυτόνομους δημόσιους χώρους και να ανοίξουν συζήτηση τόσο για τα μέσα όσο και για τους σκοπούς (Adam 2016).

Τρίτος τομέας: ένας όρος που χρησιμοποιείται συχνά ως σχεδόν ταυτόσημος με τους όρους κοινωνική οικονομία ή αλληλέγγυα οικονομία. Αναφέρεται στο τμήμα της οικονομίας που βρίσκεται μεταξύ ή εκτός του κρατικού τομέα και του ιδιωτικού τομέα. Περιλαμβάνει εθελοντικούς και κοινοτικούς οργανισμούς, φιλανθρωπικούς οργανισμούς, συνεταιρισμούς, κοινωνικές επιχειρήσεις και ταμεία αλληλασφάλισης.

Κοινωνική (και) Αλληλέγγυα Οικονομία (Κ.Α.Ο.): υποδηλώνει τη σύνθεση μεταξύ δύο εννοιολογικών πλαισίων: της κοινωνικής οικονομίας και της αλληλέγγυας οικονομίας. Ο όρος κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία στοχεύει να υποδηλώσει μια αναγνωρισμένη ανάγκη να επιστρέψουν οι πρακτικές της κοινωνικής οικονομίας στις αρχές τους, οι οποίες με την πάροδο των ετών έχουν διαβρωθεί σε κάποιο βαθμό. Επομένως, θα μπορούσαμε να προσδιορίσουμε μια ιστορική διαφορά μεταξύ των δύο πλαισίων. Η κοινωνική οικονομία μοιάζει περισσότερο

αφομοιωμένη στο κυρίαρχο πλαίσιο, ενώ η οικονομία αλληλεγγύης θεωρείται πως έχει μια πιο ριζοσπαστική οπτική.

Δημοκρατική διακυβέρνηση: ένα από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας. Κάθε μέλος έχει μία ψήφο. Όλες οι σημαντικές αποφάσεις λαμβάνονται από όλους τους συμμετέχοντες, κατά κύριο λόγο μέσω συνελεύσεων.

Μάθημα 2: Δουλεύοντας με τις συνεταιριστικές αρχές

Συνεταιρισμός: Μια αυτόνομη ένωση προσώπων που συνέρχονται εθελοντικά για να καλύψουν τις κοινές οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες και φιλοδοξίες τους μέσω μιας δημοκρατικά ελεγχόμενης επιχείρησης που έχουν στην ιδιοκτησία τους από κοινού.

Συνεταιριστική επιχείρηση: Μια εμπορική επιχείρηση που διατηρεί ένας συνεταιρισμός σύμφωνα με τις συνεταιριστικές αρχές.

Συνεργατική ομοσπονδία: Ένας οργανισμός διαφόρων συνεταιρισμών που παρέχει υπηρεσίες υποστήριξης ή εκπροσωπεί τους συνεταιρισμούς-μέλη.

Πρωτογενής συνεταιρισμός: Ένας συνεταιρισμός που διατηρεί μια συνεταιριστική επιχείρηση προς όφελος των μελών του.

Δευτερεύων συνεταιρισμός: Ένας συνεταιρισμός των οποίων τα μέλη είναι πρωτογενείς συνεταιρισμοί.

Τριτογενής συνεταιρισμός: Ένας εθνικός συνεταιρισμός, ένωση συνεταιρισμών ή συνεταιριστική ομοσπονδία που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των συνεταιριστικών μελών της σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Διεθνής Συνεταιριστική Συμμαχία (ICA – η «Συμμαχία»): Η παγκόσμια οργάνωση που ιδρύθηκε από το παγκόσμιο συνεταιριστικό κίνημα.

Συνεργατικό κίνημα: Η παγκόσμια οικογένεια συνεταιρισμών που διατηρούν συνεταιριστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τις αξίες και τις αρχές του συνεταιρισμού.

Συνεταιριστικές αρχές. Οι Επτά Συνεταιριστικές Αρχές που αναφέρονται στη Δήλωση Συνεταιριστικής Ταυτότητας αναγνωρίζονται από τα μέλη της Συμμαχίας ως βασικές κατευθυντήριες αρχές πρακτικής λειτουργίας για τη διακυβέρνηση και τη διοίκηση μιας συνεταιριστικής επιχείρησης.

Γενική συνέλευση: Μια γενική συνάντηση των μελών, ή των αντιπροσώπων τους, ενός συνεταιρισμού ή της Συμμαχίας, όπου λαμβάνονται σημαντικές πολιτικές αποφάσεις, στρατηγικά ζητήματα και, σε ορισμένους συνεταιρισμούς, σημαντικές επιχειρηματικές αποφάσεις και εκλέγονται εκπρόσωποι στο διοικητικό συμβούλιο που ελέγχει ένα συνεταιρισμό.

Διοικητικό Συμβούλιο: Τα εκλεγμένα και διορισμένα ή συνεπιλεγμένα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου που ασκούν διοικητικό έλεγχο σε μια συνεταιριστική επιχείρηση και λογοδοτούν στα μέλη του συνεταιρισμού.

Συνεταιριστικές μερίδες (ή μερίδες μελών): Το κεφάλαιο που παρέχουν στον συνεταιρισμό τα μέλη ως προϋπόθεση ένταξης, το οποίο παρέχει, τουλάχιστον εν μέρει, το κεφάλαιο κίνησης του συνεταιρισμού.

Αδιαίρετα αποθεματικά: Τα κέρδη ενός συνεταιρισμού, που ανήκουν συλλογικά στα μέλη του, τα οποία αντιπροσωπεύουν τα καθαρά περιουσιακά στοιχεία του συνεταιρισμού μετά την πληρωμή όλων των υπολειπόμενων χρεών που είναι η κοινή ιδιοκτησία του συνεταιρισμού και δεν ανήκουν σε κάποια συγκεκριμένη γενιά μελών.

Συνεταιριστική Κοινοπολιτεία: Οι συνολικές οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές δραστηριότητες και επιπτώσεις όλων των συνεταιριστικών επιχειρήσεων που δημιουργούν πλούτο με βιώσιμο τρόπο για τους πολλούς και όχι για τους λίγους.

Κέρδος: Τα συνολικά θετικά αποτελέσματα των ετήσιων συναλλαγών ενός συνεταιρισμού.

Πλεόνασμα: Το μέρος του ετήσιου εμπορικού κέρδους ενός συνεταιρισμού που απορρέει από την οικονομική σχέση με τα μέλη του.

Μάθημα 3: Νομοθεσία και κανόνες Κ.Α.Λ.Ο.

Δημόσια πολιτική: μια απόφαση και δράση προσανατολισμένη στην επίτευξη στόχων, που αναφέρεται σε αυτό που πραγματικά κάνουν οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι και όχι σε ό, τι έχουν υποσχεθεί ή σκοπεύουν να κάνουν.

Νομοθεσία: ένα σύστημα κανόνων που παράγονται και εφαρμόζονται από κρατικούς αξιωματούχους και φορείς και ρυθμίζουν τη συμπεριφορά των πολιτών.

Ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία: ένας συνεταιρισμός που αναλαμβάνει διασυνοριακές δραστηριότητες και ιδρύεται από άτομα ή νομικά πρόσωπα που εδρεύουν σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Εθνικό Σύνταγμα: ο ανώτατος νόμος της χώρας.

Πελαταιακό σύστημα: ένα σύστημα σχέσεων προστάτη-πελάτη μεταξύ της κυβέρνησης από τη μία πλευρά, και των πολιτών, των επιχειρήσεων ή των κοινωνικών φορέων από την άλλη. Η οικονομική ή άλλη υποστήριξη προσφέρεται με αντάλλαγμα πολιτικές εκδουλεύσεις.

Υπεύθυνος χάραξης πολιτικής: κάποιοι, ειδικά κάποιο μέλος κυβέρνησης ή πολιτικού κόμματος, που διαμορφώνει πολιτικές.

Συνδιαμόρφωση: η συμμετοχή μη κυβερνητικών φορέων στη διαδικασία χάραξης πολιτικής.

Αυτό επιτρέπει στους αποδέκτες της δημόσιας πολιτικής να προσφέρουν ανατροφοδότηση και να εκφράσουν τη γνώμη τους, επηρεάζοντας το περιεχόμενο της δημόσιας πολιτικής.

Προσέγγιση από πάνω προς τα κάτω: η χάραξη δημόσιας πολιτικής αποκλειστικά από κυβερνητικούς αξιωματούχους, χωρίς διαβούλευση με μη κυβερνητικούς φορείς.

Μάθημα 4: Επιλέγοντας Νομικό και Οικονομικό Πεδίο

Ένωση: ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος συνήθως λαμβάνει φορολογικές απαλλαγές.

Ίδρυμα: ένα μόνιμο ταμείο που ιδρύεται και συντηρείται από συνεισφορές για φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς, θρησκευτικούς, ερευνητικούς ή άλλους φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Μέτοχος: πρόσωπο που κατέχει μετοχές σε εταιρεία

Μετοχική εταιρεία: μια εταιρεία στην οποία το κεφάλαιο διαίρεται σε μετοχές ως μέσο άντλησης κεφαλαίων

Ατομική επιχείρηση: μια επιχείρηση που δεν έχει νομική μορφή ή νομικό πρόσωπο πέρα από το φυσικό πρόσωπο που την κατέχει και τη διαχειρίζεται.

Νομικό καθεστώς: είναι η θέση που αναγνωρίζει ο νόμος σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο και συνήθως συνοδεύεται από προνόμια, υποχρεώσεις, εξουσίες ή περιορισμούς, τα οποία ορίζονται από το νόμο.

Νομική μορφή: ο τρόπος οργάνωσης ενός νομικού προσώπου (ενός οργανισμού), οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματά του, καθώς και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μελών του, καθορίζονται από σύνολα ειδικών νομικών διατάξεων, που κατηγοριοποιούνται ως νομικές μορφές.

Ευθύνη: το να είναι κανείς υπόλογος στο νόμο. Όταν μιλάμε για νομικές μορφές επιχειρήσεων, η ευθύνη αναφέρεται στον βαθμό στον οποίο οι ιδιοκτήτες / μέλη είναι προσωπικά υπεύθυνοι για τυχόν χρέη της εταιρείας.

Κοινωνική επιχείρηση: μια επιχείρηση με πρωταρχικό στόχο κάποιο κοινωνικό σκοπό.

Μάθημα 5: Establishment Procedures and Strategy Planning

Διαδικασίες ίδρυσης είναι εκείνες που πρέπει να ακολουθήσει μια επιχείρηση Κ.Α.Λ.Ο. που υποβάλλει αίτηση στις αρμόδιες αρχές μιας τοπικής - περιφερειακής - εθνικής χώρας, προκειμένου να εγγραφεί στα μητρώα και να λάβει τις απαραίτητες άδειες για να ξεκινήσει τις δραστηριότητές της σύμφωνα με το υφιστάμενο νομικό και κανονιστικό πλαίσιο.

Τα **Κέντρα Ενιαίας Εξυπηρέτησης (ΚΕΕ)** είναι πύλες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών να λαμβάνουν τις πληροφορίες που χρειάζονται και να ολοκληρώνουν τις διοικητικές διαδικασίες στο Διαδίκτυο. Τις διαχειρίζεται το δίκτυο εθνικών συντονιστών «EUGO».

Ο **Στρατηγικός Προγραμματισμός** περιγράφει τι πρόκειται να κάνει ένας οργανισμός, προκειμένου να επιτύχει την εκπλήρωση του οράματος και της αποστολής του. Το στρατηγικό σχέδιο είναι η πυξίδα του οργανισμού. Ένα σαφές και εμπνευσμένο όραμα, μια σαφώς καθορισμένη αποστολή, η σαφής διατύπωση των αναμενόμενων αποτελεσμάτων και των ενεργειών για την επίτευξή τους είναι βασικά συστατικά ενός καλά διαμορφωμένου στρατηγικού σχεδίου.

Ένα **λογικό μοντέλο** εξηγεί πώς μια κοινωνική επιχείρηση θα ολοκληρώσει την αποστολή και το όραμά της. Είναι μια περιγραφή των διαδοχικών βημάτων που πρέπει να γίνουν προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος αντίκτυπος. Μια απλοποίηση του στρατηγικού σχεδίου ώστε να χωράει σε μία σελίδα, μια αναπαράσταση των βασικών στοιχείων της ιδέας σας, έτσι ώστε να μπορεί να γίνει εύκολα κατανοητή από τα άτομα εντός και εκτός του οργανισμού σας. Είναι ένας οδικός χάρτης που θα ακολουθήσετε για να πετύχετε τους μακροπρόθεσμους κοινωνικούς ή / και περιβαλλοντικούς σας στόχους.

Η **ισορροπημένη κάρτα αποτελεσμάτων για κοινωνικές επιχειρήσεις** είναι ένα πολυδιάστατο εργαλείο μέτρησης απόδοσης, που αναπτύχθηκε από τους Kaplan και Norton για τον επιχειρηματικό τομέα, το οποίο έχει τροποποιηθεί για να προσαρμοστεί στον κοινωνικό τομέα, όντας ευέλικτο μεταξύ κοινωνικών επιχειρήσεων όσον αφορά το είδος των διατάσεων και τις συγκεκριμένες μετρήσεις.

Μάθημα 6: Η ιδρυτική ομάδα

Σύνολο ατόμων: ένας αριθμός ατόμων που βρίσκονται ταυτόχρονα στο ίδιο μέρος. Θεωρούνται σύνολο επειδή έχουν κάτι κοινό.

Ομάδα: ένα κοινωνικό σύνολο ανθρώπων οργανωμένων για να συνεργαστούν. Έχει κανόνες, ιεραρχία, δύναμη και συναισθηματικές σχέσεις.

Συν-δημιουργία: Μέσα από μια σειρά βημάτων, τα άτομα καλούνται να συνεισφέρουν, να αναπτύξουν, να αξιολογήσουν και να βελτιώσουν ιδέες και έννοιες.

Διαμοιρασμός: όταν μοιράζεσαι κάτι με ένα άλλο άτομο, το έχετε, το χρησιμοποιείτε ή το καταλαμβάνετε και οι δύο. Εάν μοιραζεστε μια εμπειρία με κάποιον, τότε έχετε την ίδια εμπειρία, συνήθως επειδή ήσασταν μαζί εκείνη τη στιγμή.

Συλλογική αντίληψη: Τα μέλη της ομάδας γνωρίζουν ότι είναι μέλη της ομάδας. Αυτή η

συλλογική αντίληψη τους υποχρεώνει να σχηματίσουν συμπεριφορές που είναι αποδεκτές από το σύνολο. Ταυτόχρονα, όμως, το σύνολο παρουσιάζει μια "επιπλέον" ταυτότητα πέρα από τις προσωπικότητες και τα χαρακτηριστικά των μελών του. Η ομάδα δεν είναι απλώς ένα άθροισμα των ικανοτήτων των μελών της, αλλά κάτι περισσότερο (Gestalt).

Επικοινωνία: Η αποστολή, το όραμα, η δήλωση αξιών και ο σχεδιασμός της ομάδας λειτουργούν μαζί για να σχηματίσουν μια εικόνα της ομάδας στα μάτια των μελών της (και των πελατών). Τα βασικά χαρακτηριστικά αυτών των οργανωτικών δομικών στοιχείων πρέπει να εκπροσωπούνται σε όλα τα επίπεδα επικοινωνίας. Κάθε μέλος μιας αποτελεσματικής ομάδας πρέπει να είναι σε θέση να μεταφέρει τις ιδέες αποτελεσματικά, τόσο προφορικά όσο και γραπτά.

Αλληλεπίδραση: Τα μέλη της ομάδας επηρεάζουν το ένα το άλλο. Αυτή η αλληλεπίδραση προκαλεί μια κατάσταση που υπερβαίνει τη συνεισφορά κάθε μέλους και δημιουργεί πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα για την ομάδα. Η γνώμη των άλλων μελών της ομάδας επηρεάζει τις αντιδράσεις κάθε μέλους, καθώς η αίσθηση της «ομάδας» υπάρχει ακόμη και όταν τα μέλη δεν βρίσκονται στο ίδιο μέρος.

Συνοχή: Στην προσπάθεια να παραμείνουν στην ομάδα, τα μέλη συμβάλλουν στην εξέλιξή της και την επίτευξη των στόχων της και συμμετέχουν στις δραστηριότητές της. Εξέλιξη της ομάδας είναι οι συνειδητές ενέργειες που στοχεύουν στον εντοπισμό και την άρση των εμποδίων, καθώς και στη βελτίωση της συμπεριφοράς έτσι ώστε να μπορεί να οδηγήσει σε εξαιρετική απόδοση.

Σχέσεις μελών: Η αλληλεπίδραση των μελών της ομάδας βελτιώνει τις προσωπικές τους σχέσεις αναπτύσσοντας αλληλεξάρτηση, φιλία και αμοιβαίο σεβασμό. Στην ομαδική εργασία όλοι συμμετέχουν και δεσμεύονται. Ακούνε ο ένας τον άλλον, συσχετίζουν πληροφορίες, επιβεβαιώνουν όταν συμφωνούν και επισημαίνουν διαφωνίες.

Ρόλος ενός μέλους ομάδας: ο ρόλος ή η λειτουργία που έπαιξε ή υιοθέτησε ένα άτομο σε μια ομάδα, επηρεασμένο από την προσδοκία του για το τι αρμόζει.

Μάθημα 7: Διοίκηση και διακυβέρνηση Κ.Α.Ο.

Κοινωνική σκοπιμότητα Κ.Α.Ο.: Σε ποιο βαθμό τα οφέλη ενός έργου έχουν τη δυνατότητα να φτάσουν στους ωφελούμενους και κατά πόσο αυτό συμβαίνει στην πράξη.

Συνεταιριστική διακυβέρνηση: Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η διαχείριση ενός συνεταιρισμού και οι συγκεκριμένες ενέργειες που γίνονται για την επίτευξη των κοινωνικών στόχων και της οικονομικής βιωσιμότητας.

Συνεταιριστική διοίκηση: Το στοιχείο λήψης αποφάσεων του συνεταιρισμού, που εμπεριέχει τη διαμόρφωση και την εκτέλεση λειτουργικών πολιτικών, την παροχή καλών υπηρεσιών, τη διατήρηση της οικονομικής ευρωστίας και την αποδοτική λειτουργία για την επίτευξη των στόχων του.

Ετήσιες συνελεύσεις μελών: Η ετήσια συνέλευση μελών είναι μια ετήσια συνάντηση στην οποία προσκαλούνται όλα τα μέλη του συνεταιρισμού. Κατά την ετήσια συνέλευση, τα μέλη εκλέγουν το διοικητικό συμβούλιο του συνεταιρισμού, μπορούν να ψηφιστούν οι κανονιστικές αναθεωρήσεις και άλλα σημαντικά ζητήματα μπορούν να τεθούν στην ολομέλεια. Συνήθως παρουσιάζονται αναφορές για την οικονομική κατάσταση και τη γενική ευρωστία του συνεταιρισμού. (<https://sites.google.com/site/nassaugardens/Home/glossary-of-cooperative-terms>)

Κανονισμοί: Οι κανονισμοί είναι ένα γραπτό σύνολο διατάξεων και οδηγιών που ακολουθεί η συνεταιριστική εταιρεία στις λειτουργίες διακυβέρνησης. Συνήθως οποιοσδήποτε αλλαγές στους κανονισμούς απαιτούν ψηφοφορία της ολομέλειας σε συνεδρίαση που καλείται εγκαίρως. Οι κανονισμοί καλύπτουν συνήθως θέματα όπως τον τρόπο εκλογής του διοικητικού συμβουλίου, τον χρόνο πραγματοποίησης συνεδριάσεων και άλλα θέματα που σχετίζονται με τη διακυβέρνηση του συνεταιρισμού. (<https://sites.google.com/site/nassaugardens/Home/glossary-of-cooperative-terms>)

Μέλος / Μέτοχος: Ένα άτομο που κατέχει μια μερίδα ή ιδιότητα μέλους σε έναν συνεταιρισμό. Ανάλογα με τον τύπο του συνεταιρισμού, τα μέλη αναφέρονται επίσης ως μέτοχοι. (<https://sites.google.com/site/nassaugardens/Home/glossary-of-cooperative-terms>)

Πλειοψηφικό: Πρόκειται για ένα σύστημα λήψης αποφάσεων όπου μία απόφαση γίνεται δεκτή μόνο με την ψήφο περισσότερων από τα μισά (50%) μέλη.

Συναίνεση: Πρόκειται για μια διαδικασία λήψης αποφάσεων κατά την οποία πρέπει όλοι να συμφωνήσουν σε κάτι για να υπερψηφιστεί μια απόφαση.

Μάθημα 8: Χρηματοδότηση Κ.Α.Ο.

Κεφάλαιο: Αναφέρεται σε όλους τους τύπους πλούτου που ανήκουν σε έναν επιχειρηματία ή μια επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων μετρητών και περιουσιακών στοιχείων. Άλλες μορφές κεφαλαίου είναι, μεταξύ άλλων, η ακίνητη περιουσία, ο εξοπλισμός, το ανθρώπινο δυναμικό και η πνευματική ιδιοκτησία. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)]

Κοινωνική χρηματοδότηση: Η κοινωνική χρηματοδότηση μπορεί να γίνει κατανοητή ως ένας ευρύς χώρος όπου διάφορες μορφές κεφαλαίου δομούνται με τρόπους που να λαμβάνουν υπόψη και να εκτιμούν τόσο τη χρηματοοικονομική απόδοση όσο και τη δημιουργία κοινωνικής αξίας. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)]

Χρηματοδοτικό μέσο: Η μέθοδος και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την παροχή χρηματοδότησης σε μια επιχείρηση. Ανάλογα με το πλαίσιο, ο ορισμός των χρηματοδοτικών μέσων μπορεί να περιλαμβάνει μόνο επιστρεπτέα χρηματοδότηση ή μπορεί να είναι ευρύτερος και να περιλαμβάνει και επιχορηγήσεις. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)]

Ενδυνάμωση ικανοτήτων (capacity building): Μια προσέγγιση που στοχεύει στην ενίσχυση των

οργανισμών ώστε να αυξήσουν τη συνολική τους απόδοση, αναπτύσσοντας δεξιότητες ή βελτιώνοντας δομές και διαδικασίες. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)]

Επενδυτική ετοιμότητα: Εργασία που βοηθά τις επιχειρήσεις να προετοιμαστούν να δεχθούν χρέη, ίδια κεφάλαια ή άλλα είδη επενδύσεων. Για όσους δεν προχωρήσουν σε επενδύσεις ως αποτέλεσμα μιας τέτοιας εργασίας, η εργασία ετοιμότητας για επενδύσεις μπορεί να τους βοηθήσει να αποκτήσουν καλύτερη κατανόηση των χρημάτων και να προετοιμάσουν επιχειρηματικά και οικονομικά μοντέλα με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη. Η υποστήριξη ετοιμότητας για επενδύσεις μπορεί να παρασχεθεί από οργανισμούς υποστήριξης ή από επενδυτές. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)]

Μηχανισμοί αυτοχρηματοδότησης [ΔΟΕ (2019)] :

Κοινωνική βάση: Οι μηχανισμοί αυτοχρηματοδότησης περιλαμβάνουν την ενέργεια και την πρακτική της χρήσης του ιδίου κεφαλαίου μιας επιχείρησης για την παροχή χρηματοδότησης. Επιτρέπει στην εταιρεία να διατηρήσει τον έλεγχο ανεξάρτητα από την εξωτερική επιρροή και να μεγαλώσει χωρίς χρέος. Ωστόσο, η ικανότητα επέκτασης της επιχείρησης ενδέχεται να περιοριστεί λόγω έλλειψης κεφαλαίου.

Κεφάλαιο από μέλη – Εσωτερική αύξηση μετοχικού κεφαλαίου (internal equity): Το κεφάλαιο μελών είναι ο λογαριασμός μετοχών που δείχνει το μερίδιο του ιδιοκτήτη στην επιχείρηση. Με άλλα λόγια, ο λογαριασμός αυτός δείχνει πόσα από τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας ανήκουν στα μέλη αντί των πιστωτών. Η εσωτερική αύξηση μετοχικού κεφαλαίου προέρχεται από την επιχείρηση και επομένως δεν υπάρχει ο κίνδυνος χαλάρωσης ή απόκλισης από την αποστολή. Ιστορικά πλεονάσματα (χρήματα που έχουν δημιουργηθεί τα προηγούμενα χρόνια και διατηρούνται στον οργανισμό) μπορούν να χρησιμοποιηθούν για επενδύσεις σε νέες ιδέες, έρευνα αγοράς για μια νέα αγορά κ.λπ. Για παράδειγμα, ένας συνεταιρισμός θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα ταμείο στο οποίο πληρώνει 5% «παρακράτηση» από όλα τα αγαθά και τις υπηρεσίες που αγοράζουν τα μέλη. Τα χρήματα του ταμείου στη συνέχεια χρησιμοποιούνται ως ίδια κεφάλαια για την εξασφάλιση δανείων. Όταν τα δάνεια εξοφληθούν, η παρακράτηση μπορεί να αποδεσμευτεί και να επιστραφεί στα μέλη ή να επανεπενδύθει.

Κοινωνικό δάνειο: Το κοινωνικό δάνειο είναι μια μορφή χρηματοδότησης, συνήθως για συνεταιρισμούς, βάσει κεφαλαίου που συνεισφέρουν τα μέλη, αποπληρωτέου συνήθως μεσοπρόθεσμα και βραχυπρόθεσμα με την προσθήκη επιτοκίων.

Εξωτερική μετοχική χρηματοδότηση (external equity): Ως αντάλλαγμα μιας εξωτερικής επένδυσης σε μετοχές, ο επενδυτής αναμένει συνήθως να λάβει μετοχές στην επιχείρηση. Αυτές οι μετοχές μπορεί να συνεπάγονται δικαιώματα, όπως το δικαίωμα ψήφου για εταιρικά θέματα. Σε μια εταιρική δομή, ο επενδυτής αναμένει να λάβει δικαιώματα ψήφου ανάλογα με το μέγεθος της επένδυσης. Ένας συνεταιρισμός, όμως, λειτουργεί συνήθως με δημοκρατική δομή μιας ψήφου ανά επενδυτή, ανεξάρτητα από το μέγεθος της επένδυσης. Πολύ λίγες μετοχές

κοινωνικών επιχειρήσεων αναφέρονται ή διαπραγματεύονται σε χρηματιστήρια, και έτσι τα ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια ενδέχεται να αναζητήσουν μια εμπορική πώληση (δηλαδή την πώληση της επιχείρησης σε άλλη επιχείρηση) ως προτιμότερη στρατηγική εξόδου τους.

Υβριδική χρηματοδότηση: Σύνολο χρηματοοικονομικών μέσων με τη φύση του χρέους, αλλά που παρουσιάζουν τυπικά χαρακτηριστικά μετοχών, όπως ευέλικτες μορφές αποπληρωμής κεφαλαίου, πληρωμές συνδεδεμένες με τα εταιρικά αποτελέσματα και δευτερεύουσα κατάταξη στη σειρά απαίτησης σε σχέση με τους παραδοσιακούς χρεωστικούς τίτλους (π.χ. ομόλογα). [ΔΟΕ (2019)]

Υπομονετικό κεφάλαιο: το υπομονετικό ή μακροπρόθεσμο κεφάλαιο επιτρέπει στον επενδυτή να πραγματοποιήσει μια οικονομική επένδυση σε μια επιχείρηση χωρίς καμία προσδοκία γρήγορου κέρδους. Αντ' αυτού, ο επενδυτής είναι πρόθυμος να παραιτηθεί από την άμεση απόδοση, αναμένοντας πιο ουσιαστικές αποδόσεις στην πορεία. Αν και το υπομονετικό κεφάλαιο μπορεί να θεωρηθεί παραδοσιακό επενδυτικό μέσο, έχει αποκτήσει νέα ζωή με την άνοδο των περιβαλλοντικά και κοινωνικά υπεύθυνων επιχειρήσεων. Μπορεί να έχει τη μορφή ιδίων κεφαλαίων αλλά και χρεών, εγγυήσεων δανείων ή άλλων χρηματοοικονομικών μέσων και χαρακτηρίζεται από πιο μακροπρόθεσμους χρονικούς ορίζοντες για την αποπληρωμή. Το κεφαλαίο μπορεί να προέρχεται από φιλανθρωπικές πηγές, επενδυτικά κεφάλαια ή κάποιο συνδυασμό των δύο. Το υπομονετικό κεφάλαιο δεν είναι επιχορήγηση, είναι μια επένδυση που αποσκοπεί στην απόδοση του αρχικού κεφαλαίου συν τόκους (συνήθως κάτω από το επιτόκιο της αγοράς). Δεν επιδιώκει τόσο τη μεγιστοποίηση του κέρδους για τους επενδυτές αλλά μάλλον τον κοινωνικό αντίκτυπο. [ΔΟΕ (2019)]

Μέσα δανειοδότησης (πίστωση): Τα μέσα δανειοδότησης ή πίστωσης παρέχουν στους δανειολήπτες κεφάλαιο με αντάλλαγμα την αποπληρωμή αυτού του αρχικού κεφαλαίου μαζί με τόκους, βάσει προκαθορισμένων χρονικών πλαισίων και όρων επιτοκίου. Ενδέχεται να απαιτούνται και εγγυήσεις. [ΔΟΕ (2019)]

Συμμετοχική χρηματοδότηση (crowdfunding) [ΔΟΕ (2019)]:

Συμμετοχική χρηματοδότηση μετοχών (equity crowdfunding): Η συμμετοχική χρηματοδότηση μετοχών είναι ένας μηχανισμός που επιτρέπει σε ευρείες ομάδες επενδυτών (το «πλήθος») να χρηματοδοτούν νεοφυείς εταιρείες και μικρές επιχειρήσεις με αντάλλαγμα μετοχές. Οι επενδυτές δίνουν χρήματα σε μια επιχείρηση και λαμβάνουν ιδιοκτησία ενός μεριδίου αυτής της επιχείρησης. Εάν η επιχείρηση πετύχει, τότε η αξία της αυξάνεται, και μαζί της και η αξία του μεριδίου σε αυτήν την επιχείρηση. Ισχύει επίσης και το αντίστροφο.

Συμμετοχική χρηματοδότηση δανεισμού (debt crowdfunding) ή διομότιμος δανεισμός (peer-to-peer lending): Ο δανεισμός από το πλήθος, γνωστός και ως διομότιμος δανεισμός, είναι η πρακτική του δανεισμού χρημάτων μέσω διαδικτυακών υπηρεσιών που φέρνουν σε άμεση επαφή δανειστές και δανειολήπτες. Αυτή η μορφή αδιамεσολάβητου δανεισμού, βασιζόμενου

συνήθως σε κάποια διαδικτυακή πλατφόρμα, μπορεί να λειτουργήσει με λιγότερα έμμεσα έξοδα και να παρέχει την υπηρεσία φθηνότερα από τα παραδοσιακά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Ως αποτέλεσμα, οι δανειστές μπορούν να κερδίσουν υψηλότερες αποδόσεις σε σύγκριση με τα αποταμιευτικά και επενδυτικά προϊόντα που προσφέρουν οι τράπεζες, ενώ οι δανειολήπτες μπορούν να δανειστούν χρήματα με χαμηλότερα επιτόκια. Ωστόσο, τα δάνεια μέσω ιστότοπων διομότιμης δανειοδότησης ενέχουν τον κίνδυνο αθέτησης πληρωμών εκ μέρους του δανειολήπτη.

Συμμετοχική χρηματοδότηση δωρεών (Donation Crowdfunding): Η συμμετοχική χρηματοδότηση δωρεών είναι ένας τρόπος συγκέντρωσης χρημάτων για ένα έργο, ζητώντας από μεγάλο αριθμό ενδιαφερόμενων να πραγματοποιήσουν μεμονωμένες δωρεές μικρών ποσών. Σε αντάλλαγμα, οι υποστηρικτές ενδέχεται να λάβουν ανταμοιβές αυξανόμενου κύρους σε συνάρτηση με το μέγεθος της δωρεάς. Ωστόσο, για τα μικρότερα ποσά, ο χρηματοδότης μπορεί να μη λάβει τίποτα. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη συγκέντρωση κεφαλαίων για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Οι χρηματοδότες δεν αποκτούν καμία ιδιοκτησία ή δικαιώματα επί του έργου.

Κοιλιάδα του θανάτου (Valley of death): Η «κοιλιάδα του θανάτου» αναφέρεται στο χρονικό διάστημα που ξεκινά από τη στιγμή που μια νεοφυής επιχείρηση λαμβάνει μια αρχική εισφορά κεφαλαίου έως τη στιγμή που αρχίζει να δημιουργεί έσοδα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η πρόσθετη χρηματοδότηση είναι συνήθως σπάνια, αφήνοντας την επιχείρηση ευάλωτη στις απαιτήσεις των ταμειακών ροών. Ο όρος αναφέρεται στην υψηλή πιθανότητα να πεθάνει μία νεοφυής επιχείρηση προτού δημιουργήσει μια σταθερή ροή εσόδων. Όσο περισσότερο χρόνο η επιχείρηση «καίει» τα μετρητά της, τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα να μην αντέξει [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)].

Κεφάλαιο κίνησης: Όλοι οι οργανισμοί αντιμετωπίζουν καθυστερήσεις μεταξύ των δαπανών και της λήψης χρημάτων. Αυτές είναι γνωστές ως χρονικές διαφορές και η χρηματοδότηση που απαιτείται για τη διαχείριση ή τη γεφύρωση αυτών των διαφορών είναι γνωστή ως κεφάλαιο κίνησης. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2019)]

Μάθημα 9: Κοινωνικό επιχειρηματικό σχέδιο και Κοινωνικός αντίκτυπος

Ετοιμότητα για σταδιοδρομία (career readiness): Πριν δημιουργήσετε ή ενταχθείτε σε μια κοινωνική επιχείρηση, είναι απαραίτητο να επιτευχθεί ένας ορισμένος βαθμός ετοιμότητας σταδιοδρομίας. Σύμφωνα με ορισμένους εμπειρογνώμονες σταδιοδρομίας, αυτή ορίζεται ως «η επίτευξη και η επίδειξη των απαιτούμενων ικανοτήτων που προετοιμάζουν γενικά τους αποφοίτους για μια επιτυχή μετάβαση στο χώρο εργασίας. Αυτές οι ικανότητες είναι: κριτική σκέψη/επίλυση προβλημάτων· ορθή συλλογιστική για την ανάλυση προβλημάτων, τη λήψη αποφάσεων και την επίλυση προβλημάτων». (Όπως ορίζεται από το NACE Center for Career Development and Talent Acquisition).

Επιχειρηματίας (entrepreneur): Είναι σημαντικό να γίνει διάκριση μεταξύ του

αυτοαπασχολούμενου, αφενός, ως άτομο που παρέχει υπηρεσίες ή αγαθά ως ελεύθερος επαγγελματίας για να ζήσει, και του επιχειρηματία, αφετέρου, ως άτομο που μετατρέπει τους πόρους σε δράση (ο εργοδότης). Σύμφωνα με έναν κοινό ορισμό, ο επιχειρηματίας (entrepreneur) είναι «κάποιος που παίρνει την πρωτοβουλία οργανώνοντας μια επιχείρηση για να εκμεταλλευτεί μια ευκαιρία και, ως υπεύθυνος για τη λήψη αποφάσεων, αποφασίζει τι, πώς και τι ποσότητα ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας θα παραχθεί. Ένας επιχειρηματίας παρέχει επιχειρηματικό κεφάλαιο αναλαμβάνοντας τους κινδύνους και παρακολουθεί και ελέγχει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Ο επιχειρηματίας είναι συνήθως μοναδικός ιδιοκτήτης, συνεταιίρος ή κάτοχος της πλειοψηφίας των μετοχών μιας επιχείρησης». Επιπλέον, «Σύμφωνα με τον οικονομολόγο Joseph Alois Schumpeter (1883-1950), οι επιχειρηματίες (entrepreneurs) δεν έχουν απαραίτητα ως κίνητρο το κέρδος αλλά το βλέπουν ως μέτρο επιτεύγματος ή επιτυχίας. Ο Schumpeter ανακάλυψε ότι εκτιμούν πολύ την αυτονομία, προσπαθούν να ξεχωρίσουν μέσω της αριστείας, είναι εξαιρετικά αισιόδοξοι (διαφορετικά δεν θα γινόταν κανένα εγχείρημα) και πάντα προτιμούν τις προκλήσεις μεσαίου κινδύνου (ούτε πολύ εύκολες, ούτε καταστροφικές). <http://www.businessdictionary.com/definition/entrepreneurship.html>

Κοινωνικό επιχειρηματικό σχέδιο: Ένα κοινωνικό επιχειρηματικό σχέδιο είναι ένα έγγραφο που περιγράφει λεπτομερώς μια κοινωνική επιχείρηση. Μπορεί να αναφέρεται σε μια υπάρχουσα κοινωνική επιχείρηση ή μια ιδέα κοινωνικής επιχείρησης που δεν έχει ακόμη εφαρμοστεί. Ένα κοινωνικό επιχειρηματικό σχέδιο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εσωτερικός οδηγός διοίκησης για τους ιδιοκτήτες ή τη διοίκηση της κοινωνικής επιχείρησης. Μπορεί, όμως, εξίσου να χρησιμοποιηθεί εξωτερικά, για να πληροφορήσει άλλους σχετικά με την κοινωνική επιχείρηση και τον τρόπο λειτουργίας της. Από αυτήν την άποψη, είναι ένα σημαντικό εργαλείο εάν ο κοινωνικός επιχειρηματίας θέλει να πείσει άλλους να συμμετέχουν στην κοινωνική επιχείρηση, ιδίως επιχειρηματικούς εταίρους ή πιθανούς δανειστές και επενδυτές. (Όπως ορίζεται από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας - ILO, 2011, Social Business Plan Competition Handbook).

Κοινωνικό μάρκετινγκ: Ένα σύνολο εννοιών και αρχών, βασισμένων σε αποδεικτικά στοιχεία και στην εμπειρία, που προέρχονται από τον τομέα του μάρκετινγκ και παρέχουν μια συστηματική προσέγγιση για να επηρεάσουν συμπεριφορές προς όφελος ατόμων και κοινοτήτων για το κοινό καλό. Όπως και το εμπορικό μάρκετινγκ, είναι μια συγχώνευση της επιστήμης, πρακτικής τεχνολογίας και αναστοχασμού που επικεντρώνεται στη συνεχή βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των προγραμμάτων. (Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων. Κοινωνικός οδηγός μάρκετινγκ για διαχειριστές δημόσιας υγείας και επαγγελματίες. Στοκχόλμη: ECDC; 2014).

Αξιολόγηση: Ο τυποποιημένος τρόπος περιγραφής του τι πράττει ένας οργανισμός, πώς ένας στόχος ή μια δήλωση μετατρέπεται σε πραγματικότητα, με άλλα λόγια η παρουσίαση των βασικών παραγόντων που προκάλεσαν μια επέμβαση. Είναι μια πρακτική που απαιτεί συγκεκριμένη χρήση όρων, όπως εισροές, δραστηριότητες, εκροές, αποτελέσματα και αντίκτυπο.

Ένα κοινό λεξιλόγιο και ένα αναγνωρισμένο πρότυπο για αυτό το είδος εργασίας έχει εφαρμοστεί από την Carol H. Weiss από το 1995. Σήμερα υπάρχουν πολλές εξελίξεις και προσθήκες στον τομέα, οι οποίες βοηθούν τις κοινωνικές επιχειρήσεις ή/και τα προγράμματα και τις συνεργασίες κοινωνικής αλληλεγγύης να αποκτήσουν γνώσεις σχετικά με τα επιτεύγματα και τις προκλήσεις τους. Επιπλέον, οι διαδικασίες αξιολόγησης βοηθούν τα οικονομικά προγράμματα κοινωνικής αλληλεγγύης να είναι επιλέξιμα για ιδιωτικές επενδύσεις ή/και δημόσια χρηματοδότηση.

Δείκτες (sample indicators): Ένα αντιπροσωπευτικό κομμάτι ενός προτεινόμενου άξονα αξιολόγησης. Η αξιολόγηση ή οποιαδήποτε άλλη πρακτική αποτίμησης, προϋποθέτει μια ορθολογική σύνθεση ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων που να μπορούν να παράγουν μια αξιόπιστη και περιεκτική εικόνα του εκτελεσθέντος σχεδίου ενός οργανισμού. Στην περίπτωση μας οι Συνεταιριστικές Αρχές, όπως τις ορίζει η Διεθνής Συνεργατική Συμμαχία (ICA), μπορούν να χρησιμεύσουν ως άξονας αξιολόγησης. Χρησιμοποιώντας λοιπόν τις Συνεταιριστικές Αρχές ως άξονα αξιολόγησης, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε π.χ. το ποσοστό των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν σε εξωτερικούς επενδυτές ως δείκτη που αναφέρεται στην τέταρτη συνεταιριστική αρχή της Αυτονομίας και ανεξαρτησίας .

Κοινωνική Λογιστική, Αναφορά και Έλεγχος - SARA: Ένας γενικός όρος για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των κοινωνικών επιχειρήσεων που βασίζεται σε πάνω από 30 χρόνια θεωρητικής συγκρότησης και πρακτικής εφαρμογής. Αναφέρεται στην προσθήκη των κοινωνικών ζητημάτων στις παραδοσιακές λογιστικές υπηρεσίες. Προερχόμενη κυρίως από το λογιστικό επάγγελμα, δεν αποτελεί μια ενιαία μέθοδο, αλλά μάλλον ένα σύνολο πρακτικών και εργαλείων. Με την πάροδο των ετών έχει επεκταθεί, “παράγοντας” εργαλεία όπως η Ανεπτυγμένη Δήλωση Προστιθέμενης Αξίας (EVAS), η Κοινωνική Απόδοση Επενδύσεων (SROI) και η Παγκόσμια Πρωτοβουλία Αναφοράς (GRI). Η προσέγγιση SARA στηρίζεται στους ακόλουθους τρεις πυλώνες i) Αποσαφήνιση αποστολής, στόχων και ενδιαφερόμενων/εμπλεκόμενων, ii) Εντοπισμός δεικτών για την αποστολή και τους στόχους και iii) Επαλήθευση των αναφερόμενων αποτελεσμάτων.

Επαλήθευση: Η διαδικασία του κοινωνικού ελέγχου όπου ένας ελεγκτής και μια εντεταλμένη ομάδα (ειδικών ή άλλων ενδιαφερόμενων) εξετάζουν την εμπέλεια/αποστολή/δήλωση, το σχέδιο κοινωνικής δράσης και οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία μιας κοινωνικής επιχείρησης, προγράμματος ή συνεργασίας Κ.Α.Ο. Η διαδικασία επαλήθευσης έχει μεγάλη σημασία για την επιβεβαίωση του σκεπτικού μιας δήλωσης, με βάση αποτελεσματικά, αξιόπιστα και συνεπή δεδομένα. Σε πολλές περιπτώσεις, η επαλήθευση απαιτεί τόσο εσωτερικές όσο και εξωτερικές μαρτυρίες, και συγκεκριμένες αποδείξεις που μπορούν να γίνουν κατανοητές από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Κοινωνικός αντίκτυπος: Το αποτύπωμα ή οποιαδήποτε άλλη άμεση ή έμμεση επίδραση που ασκεί μια κοινωνική επιχείρηση ως αποτέλεσμα της λειτουργίας ή της παρουσίας της γενικά. Η εργασία μιας κοινωνικής επιχείρησης μπορεί να έχει βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη επίδραση στην ζωή της κοινότητας και διασυνδέεται με οριζόντιες παρεμβάσεις (για παράδειγμα

μειωμένους φόρους για μια κοινωνική υπηρεσία) ή κάθετες παρεμβάσεις (εφαρμογή μιας ανατεθείσας εργασίας από δημόσιες αρχές ή κάποιο κίνημα).

Ενδιαφερόμενοι (stakeholders): Ένα άτομο ή νομική οντότητα που ενδιαφέρεται για την εργασία, τα παραγόμενα και τα αποτελέσματα μιας κοινωνικής επιχείρησης ή της Κ.Α.Λ.Ο. στο σύνολό της. Ένας ενδιαφερόμενος μπορεί επίσης να οριστεί ως ένα επηρεαζόμενο μέρος από το εξωτερικό περιβάλλον (εκτός) μιας κοινωνικής επιχείρησης. Ένας ενδιαφερόμενος μπορεί να έχει άμεση σχέση (πελάτης) ή έμμεση σχέση (δήμος) με μια κοινωνική επιχείρηση.

Μάθημα 10: Κοινωνικό franchising

Κοινωνική αναπαραγωγή: Η αναπαραγωγή μιας κοινωνικής επιχείρησης σε μια νέα τοποθεσία.

Κοινωνικό franchising (δικαιοχρησία): Μια συγκεκριμένη μορφή αναπαραγωγής μιας κοινωνικής επιχείρησης. Περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο μέρη, τον δικαιοπάροχο και έναν ή περισσότερους δικαιοδόχους.

Δικαιοπάροχος (Franchisor): Η αρχική κοινωνική επιχείρηση που χρησιμεύει ως πρωτότυπο και η οποία ξεκινά τη διαδικασία franchising.

Δικαιοδόχος (Franchisee): Η νέα κοινωνική επιχείρηση που δημιουργείται, λαμβάνοντας την ίδια μορφή με την αρχική σε ένα νέο μέρος.

Σύμβαση κοινωνικού franchise: Μια μορφή συμβολαίου μεταξύ του δικαιοπάροχου και του δικαιοδόχου που καταγράφει αναλυτικά τα βασικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις και των δύο μερών. Ένας τύπος κοινωνικού franchise μπορεί να διαφέρει σημαντικά από κάποιον άλλον όσον αφορά τις συμβάσεις δικαιοχρησίας, οι οποίες μπορούν να προσαρμοστούν στα τοπικά χαρακτηριστικά, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του έργου.

Τέλος κοινωνικού franchise: Συνήθως, αλλά όχι πάντα, ο δικαιοδόχος πληρώνει στον δικαιοπάροχο ένα χρηματικό ποσό, είτε αρχικά είτε σε μεταγενέστερο στάδιο. Συνήθως αυτό το χρηματικό ποσό καλύπτει τα έξοδα του δικαιοπάροχου για την έναρξη της διαδικασίας franchising, με άλλα λόγια τα χρήματα που δαπανήθηκαν για επιπλέον ώρες εργασίας κατά την προετοιμασία των διαδικασιών. Το ποσό μπορεί να κυμαίνεται από πολύ μικρό σε μεσαίο.

Εγχειρίδιο κοινωνικού franchise: Ένα κείμενο που εκπονεί ο δικαιοπάροχος και περιέχει όλη την τεχνογνωσία του όσον αφορά τις διαδικασίες, τις υπηρεσίες, τα προϊόντα και οποιαδήποτε άλλες σημαντικές πληροφορίες που θα βοηθήσουν τον δικαιοδόχο να δημιουργήσει μια επιτυχημένη αναπαραγωγή της αρχικής κοινωνικής επιχείρησης.